

saadan Maade, at man ikke kan komme bort fra dem igen paa en lignende Maade som den, hvorpaa de er blevet til. Naturligvis, hvis disse Rettigheder hviler paa en ren privatretlig Overenskomst, saa at der altsaa foreligger et virkeligt Retsgrundlag, vil man maaske vanskeligt kunne komme bort fra dem uden paa en eller anden Maade at affinde sig med dem, der nu en Gang sidder inde med dem, men overalt, hvor noget saadant ikke er Tilfældet, tør jeg hævde, at man meget vel kan beskære disse Rettigheder, tage dem fra dem, der nu vil forsøge at hævde dem, og det, uden at man behøver i særlig Grad at overveje, om der skal gives Erstatning eller ej, ja, man kan efter min Mening ved almindelig Lov ophæve disse Privilegier, uden at man behøver at give nogen Erstatning derfor. Det er det, jeg gerne vilde tage til Orde for, altsaa at man gaar i Gang med et effektivt Arbejde for disse Privilegiens Ophævelse. Det er muligt, der skal en Kommission til — der synes jo herhjemme at være en Tyrkertro paa, at for at der skal gøres en hvilken som helst Forandring fra det bestaaende, skal der først nedsættes en Kommission —, men i saa Fald vil jeg opfordre til, at denne Kommission bliver nedsat snarest muligt, og at den faar en begrænset Arbejdstid, da det ellers let gaar saaledes, som det er gaaet med andre Kommissioner, der har været nedsatte angaaende dette Spørgsmaal, at man i Virkeligheden ingen Vegne kommer. De frie Fiskere, som skal leve af deres Næringsvej, kan ikke være tjente med, at der bliver lagt dem Hindringer i Vejen for at drive deres Fiskeri paa den Maade, som de nu en Gang mener er forsvarlig, og navnlig kan de ikke være tjente med, at Aalegaardsretten har faaet en saadan Udvidelse, som den har faaet i Loven af 1888 og ved de Domstolsafgørelser, der er faldet efter den Tid; de maa kræve, at der gives helt anderledes Ret for enhver, der efter Loven er i Stand til at drive Fiskeri, til ogsaa at drive Fiskeri efter Blankaalen.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, det vil der jo blive Anledning til i det Udvalg, der vil blive nedsat. Der er dog en enkelt Ting, jeg gerne vil omtale, nemlig Spørgsmaalet om Maalene paa Aborrer, Skaller, Emden og Brasen. Fiskeriforeningen har foreslaaet, at Maalene for disse Fisk blev bestemt. Saadanne Maal er imidlertid ikke blevet fastsat i Lovforslaget, men det er blevet sagt mig, at det

ganske sikkert vil være nødvendigt, at der ogsaa fastsættes Maal for disse Fisk. Jeg vil henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed herpaa.

I øvrigt kan jeg ganske slutte mig til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen), har sagt, og skal blot paa ny til sidst fremhæve Ønskeligheden af, at vi hurtigst muligt virkelig faar Fiskeriprivilegierne, Aalegaardsrettighederne afskaffet.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det er jo et noget vanskeligt Felt, vi her er i Færd med at lovgive paa. Det viser sig Gang paa Gang, at det er vanskeligt at fastsætte nogen bestemt Regel, som skal gælde overalt i vore Fiskevande, og det viste sig ogsaa paa det Møde, som i Gaar afholdtes her i Byen af Fiskerne, at adskillige af Lovforslagets Bestemmelser vil virke generende for en Del af dem. Jeg skal i den Henseende lige som det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) omtale et Forhold vedrørende Limfjorden. Der findes i den nugældende Lov om Saltvandsfiskeri en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen kan meddele Tilladelse til Ilandbringelse og Salg af fredet Ørred og Laks under Torskfiskeriet i Skive og Hjarbæk Fjorde, og jeg maa beklage, at denne Bestemmelse ikke er medtaget i det foreliggende Lovforslag. Skal Fiskerne omkring disse Fjorde nu miste den Ret, de hidtil har haft, vil det være til stor økonomisk Skade for dem og til ingen Nytte for Formeringen af Ørredbestanden; det er alle, som kender Forholdene, klare over. Det kan nu ikke undgaas, naar der fiskes med Torskenedgarn, at der ogsaa kommer nogle Ørreder, baade af de blanke og af dem, som er i Yngledragt, i Garnet; at tage de blanke Ørreder i Land er efter Lovforslaget lovligt, hvorimod det bliver ulovligt at tage de farvede Ørreder, og disse skal altsaa udkastes i Fjorden. Men nu ved man, at Ørreder, der har været i Garnet, ikke kan leve ret mange Dage, idet Garnet, som det ved Undersøgelse er godtgjort, snærer en hudløs Ring om Ørreden, som derefter buldner op, saa den enten dør i Garnet eller inden ret mange Dages Forløb. Det er derfor ingen som helst Nytte til af Hensyn til Fiskebestandens Formering at forbyde Fiskerne at tage de farvede Ørreder i Land; det er tværtimod et Samfundstab at smide gode, værdifulde Fisk, som nu en Gang er kommet i Garnet, i Vandet igen, naar